

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จึงตราข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณะกรรมการพิจารณาปริญญาเกิตติมศักดิ์” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ข้อ ๔ ปริญญาเกิตติมศักดิ์มีสามชั้น คือ

- (๑) ปริญญาเอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์
- (๒) ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์
- (๓) ปริญญาตรี เรียกว่า บัณฑิตกิตติมศักดิ์

ข้อ ๕ การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์จะให้ได้เฉพาะสาขาที่มหาวิทยาลัยเปิดทำการเรียนการสอน

ข้อ ๖ ชื่อสาขาวิชาที่จะให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้ใช้ชื่อสาขาวิชาและอักษรย่อของปริญญาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้มีความรู้ทางวิชาการหรือมีความเชี่ยวชาญพิเศษในวิชาชีพระดับดีเด่น
- (๒) เป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง

- (๓) เป็นผู้ดำรงตนอยู่ในคุณธรรม ศีลธรรม จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม
- (๔) ไม่อยู่ระหว่างเป็นคณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย
นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการส่งเสริมกิจการมหาวิทยาลัย
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือเป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) เต็มใจรับปริญญากิตติมศักดิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรม
ราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

หลักเกณฑ์การพิจารณาให้ปริญญากิตติมศักดิ์ในแต่ละระดับปริญญา ให้เป็นไปตามรายละเอียดใน
ภาคผนวกแนบท้ายข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๘ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ ได้แก่ กรรมการสภามหาวิทยาลัย
อธิการบดี คณบดี และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของคณะที่ต้นสังกัด

การเสนอชื่อผู้สมควรได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ ให้เสนอพร้อมประวัติและผลงาน

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่พิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ ประกอบด้วย อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ และให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๑๐ การพิจารณาของคณะกรรมการให้พิจารณาบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๘ แล้วจัดทำเป็นบัญชีของแต่ละสาขาเรียงลำดับอักษรพร้อมประวัติ ข้อมูลและรายละเอียดอื่นๆ ที่ใช้ประกอบการพิจารณาเสนอต่อสภาวิชาการและสภามหาวิทยาลัยสาขาละไม่เกินสามคนในแต่ละปีการศึกษา

บุคคลที่ได้รับอนุมัติปริญญากิตติมศักดิ์ ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของคณะกรรมการ โดยการลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๑ ข้อบังคับนี้ ไม่ใช่บังคับกับการพิจารณาให้ปริญญากิตติมศักดิ์แต่พระบรมวงศานุวงศ์
ประมุขของรัฐบาลต่างประเทศ และบุคคลที่สมควรยกย่องของมิตรประเทศ

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(นายจรูญ ถาวรจักร์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

รายละเอียดแนบท้ายภาคผนวก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
ว่าด้วยชั้น สาขา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

ประเด็นการพิจารณา	บัณฑิต	เกณฑ์การพิจารณาให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์	คุณสมบัติ
<p>๑. มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของสาขาวิชาที่มีการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย</p>	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นและสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชุมชนท้องถิ่น เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ผู้นำการพัฒนาทางวิชาการ วิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพและนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ 	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นหรือสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับจังหวัดหรือระดับภูมิภาค เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ผู้นำการพัฒนาทางวิชาการ วิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพหรือนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ - มีความสามารถในการบูรณาการวิชาการหรือวิชาชีพนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น 	<p>เป็นผู้มีผลงานทางวิชาการหรือความเชี่ยวชาญในวิชาชีพดีเด่นและสามารถประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างกว้างขวาง เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เป็นผู้ผู้นำการพัฒนาทางวิชาการ วิชาชีพ อย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้มีความสามารถสื่อสารและเผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในวงวิชาการหรือวิชาชีพและนอกวงวิชาการหรือวิชาชีพ - เป็นผู้มีความสามารถในการแก้ปัญหา สลับซับซ้อนทางวิชาการหรือวิชาชีพที่ยอมรับในระดับจังหวัดและภูมิภาค - มีความสามารถในการบูรณาการวิชาการหรือวิชาชีพนำไปสู่การพัฒนาผลงานให้ดีขึ้น - ผลงานที่เป็นองค์ความรู้ใหม่หรือเทคโนโลยีใหม่หรือ สิ่งประดิษฐ์ใหม่หรือนวัตกรรม สร้างสรรค์